

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 31, září 2013

Aktuálně
Podzimní
volební sraz

Z našich vod
20 let Tortugy
v Nymburce

Musíš výš, Puštíku!

Přiznám se, že mne tato reklama stále baví a že se nad ní i dalšími šoty Lukáše Pavláška vždy usmívám.

Nepřiliš chápu rozhořčení spolubratrů, kteří na konferenci na dané téma ventilují názor, že to skautům, potažmo Junáku škodí, že je to zesměšňuje, že mají v šotech špatné krojové součástky, vznášejí dotazy, co za to máme, atd., atd.

Jako zastánce co možná úplného kroje mi nesrovnalosti na Svištích vůbec nevadí, ba naopak zřetelně vyčtu jejich příslušnost k týmu T-mobile.

Jako zastánce vodního skautingu, který vždy mísil pádlování s vysílačkami, chválím směs Krtkova kolování trusu s Puštíkovou naivností u tabletu.

Jako zastánce vyšších hodnot, než materiálních krouťím hlavou nad otázkou, zda nám T-mobile za reklamu něco zaplatil. Platil

harleyářům nebo lyžníkům? Mně stačí, že nás několikrát denně představuje národu a lidu televiznímu, i když se shovívavým úsměvem.

Za první republiky šla reklama mezi skauty: „Vždy vesele se světem šinem. Vždy s úsměvem, vždy s Thymolinem.“ Dnes jde reklama do veřejnosti pomocí skautů. Chápete ten rozdíl?

A jako zastánce názoru, že ke skautingu humor až sranda patří, říčím smíchem nad tím hororem, ve kterém Vlčák Hrušínský jakoby umlátí Krtka Kotka, Puštík Pavlásek se zleje kečupem a všichni Svišti kvičí hrůzou. Určitě to už letos někdo předváděl u táboráku. Vždyť scénky, skeče a parodie si předvádíme už přes sto let.

Skauting není ústavní zařízení nebo penzion s celodenní péčí. Skauting je hra.

Vezír

Pravidla pro vodácké akce 2

Junák – svaz
Hlavní kapitanát

Vyhláška Hlavního
3/2013
Bezpečnosti

Podzimní volební sraz 2

Předsněmovní diskuse 4

Město Litomyšl

Námořní akademie 14

20 let Tortugy v Nymburce 16

Vodácké desetikoruny

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem (pro rok 2013) 93xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvky je možné zaplatit i hotově na srazech kapitanů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Opět „nová“ pravidla pro vodácké akce

Na jaře Výkonná rada Junáka přijala Směrnici pro vodácké akce, kterou hlavní kapitanát již během tvorby nepovažoval za úplnou. Faktické poznámky ke směrnici přišly nejen ze strany vodáků, ale i soudního znalce Petra Ptáčka či z Prezidia vodní záchranné služby ČČK ČR. Kompromisem mezi požadavky HKVS a VRJ je bod 5: „Hlavní kapitanát hlavních skautů může pro oddíly vodních skautů tyto podmínky vnitřním předpisem upravit.“ Ve spolupráci s výše uvedenými HKVS text směrnice doplnil, aktualizoval a přijal jako Vyhlášku HKVS č. 3/2013 O bezpečnosti při pořádání vodáckých akcí. Vyhláška je závazná

sice jen pro vodní skauty, ale na základě posudků profesionálů z oboru vodní záchrany její dodržování doporučujeme všem, kdo s dětmi vyráží na vodu.

Vedle zpřesnění a doplnění některých věcí, je zásadní rozdíl mezi platnou Směrnicí a Vyhláškou v přístupu k nutnosti kvalifikace u vedoucího vodácké akce s dětmi. Zatímco Směrnice považuje absolventa vůdcovské zkoušky za plně připraveného k vedení akcí na vodách libovolné obtížnosti, tak Vyhláška vodním skautům bez vodácké kvalifikace nedovoluje vydávat se s dětmi na divokou vodu a ani daleko od břehu na otevřených vodních plochách (ví

než 25 m).

Jsme na sebe přísnější než lidé, kteří o vodě vědí jen málo. Ale nejsme na sebe přísnější, než je ministerstvo školství na učitele či živnostenský zákon na dozor bazénů. Voda je živá a zavírat oči nad tím, že může být nebezpečná, je nezodpovědné. I zde pro každého má platit **BUĎ PŘIPRAVEN!**

Vyhláška v plném znění včetně důvodové zprávy:

www.hkvs.cz/spisovna

http://vodni.skauting.cz/upload/hkvs/predpisy/vyhlaska_hkvs_3_13_o_bezpecnosti_na_vodackych_akcich.pdf

Hvězdář

Podzimní volební sraz v České Třebové

V říjnu zavítáme opět do jiného koutu republiky. Po třech letech bude tento sraz zase výjimečný, neboť půjde o volební sraz. Máte tedy možnost ovlivnit budoucnost vodních skautů a pomocí předšněmovní diskuze i budoucnost celého Junáka. **VYUŽIJTE TOHO.**

Na programu samozřejmě budou i stálíci jako poznávání místa konání, hry a hříčky a v sobotu večer doufejme i bál. Kdo se chce něčemu přiučit, také nepřijde zkrátka, připravujeme rétoriku, rukodělníky, jak se graficky prezentovat na veřejnosti. Můžete se samozřejmě těšit také na setkání s kamarády a na poznání nových tváří, které mezi nás určitě zavítají.

Oproti předchozím srazům ale bude i několik změn. Neproběhnou komise, neboť současní členové HKVS nechtějí úkolovat budoucí členy a přenechají organizaci komisí jim, aby si to zařídili podle sebe na dalším srazu. Nebudou ani přednášky k modulové kapitánské zkoušce. Kdo zkoušku již začal, měl by ji mít téměř dokončenou a případně se domluvit na dokončení individuálně. Noví uchazeči by již měli začít zkoušku podle nového kompetenčního modelu, což bude opět na novém kapitanátu.

Liška

Podzimní ÚSK 18. – 20. 10. 2013

přihlašování:

30. 9. – 11. 10. 2013

účastnický poplatek:

350 Kč (na místě 400 Kč), nevratnou zálohu 200 Kč zaplatit do **11. října** na účet KVS: 2300183549/2010. Variabilní symbol XXXXX (místo písmen doplň číslo přístavu/střediska) a do poznámky uveď svůj kód, který obdržíš v potvrzovacím mailu o přijetí přihlášky. Pokud budeš platit za víc osob najednou, uveď kódy za **VŠECHNY**, za které platíš!

Podzimní ÚSK – otázky a odpovědi

BUDE MOCI VOLIT KAŽDÝ ÚČASTNÍK SRAZU?

Ne. Volit mohou zvolení delegáti. Na 75 registrovaných členů v kraji připadá 1 delegát. Dále jsou delegáty voleni členové KVS a krajsí kapitáni. Důvodem k tomuto opatření je zajištění usnášeníschopnosti volebního srazu.

JAK SE MŮŽU STÁT DELEGÁTEM?

Spoj se se svým krajským kapitánem nebo s ostatními oddíly a společně uspořádejte krajský sněm, na kterém delegáty zvolíte. Můžete se také domluvit, co by delegáti měli prosazovat. Nezapomeňte o volbách vyhotovit zápis, kterým se na srazu prokážete.

NEJSEM DELEGÁT, BUDU MÍT NA SRAZU CO DĚLAT?

Určitě. Volby jsou jen jednou částí programu, byť významnou. Ve stejném čase bude v programu nabídka pro ne-delegáty. Ostatních bloků se můžeš účastnit spolu s ostatními.

PROČ JE NA PROGRAMU PŘEDSNĚMOVNÍ DISKUZE?

Vodní skauti jsou významnou menšinou v Junáku a díky existenci HKVS a sítě VS mají možnost zasahovat do dění v Junáku. Před Valným sněmem tedy můžeme přijmout usnesení k jednotlivým tématům předsněmovní diskuze. Pokud bychom dospěli k názoru, že postoj VS je odlišný, může

se několik jednotek spojit a navrhnout nové řešení.

JAKÁ JSOU TÉMATA PŘEDSNĚMOVNÍ DISKUZE?

Témata jsou čtyři. Změna názvu organizace, změna stanov, vystoupení z WAGGGS a strategie do roku 2022. Na Křižovatce jsou zveřejněny informační materiály, které se objeví i na stránkách HKVS a budou vám i zaslány. Všechny prosíme o nastudování, abychom měli šanci v diskusi někam dospět.

JAK BUDE PROBÍHAT PŘEDSNĚMOVNÍ DISKUZE?

Diskuzi budou předcházet informační bloky k jednotlivým tématům, které vám pomohou proniknout do tématu. Následně si každý vybere jedno ze čtyř témat, na kterém mu nejvíce záleží a zúčastní se diskuze. V dalším bloku si vybere jiné téma. Každý tak bude mít možnost se osobně vyjádřit ke dvěma tématům. Závěry diskusních skupin budou následně schváleny či zamítnuty při hlasování všemi účastníky srazu.

Předsněmovní diskuse

Kapitáni a kapitánky!

Jsem trochu na rozpacích, jak napsat následující stručně a přitom nic neopominout:

Pokud Síť vodních skautů nechce být jen volně spolupracujícím sdružením, musíme se na svém nejbližším ústředním srazu kapitánů nutně přihlásit ke svému členství v Junáku tím, že se pokusíme zformulovat společná stanoviska k tématům Valného sněmu.

Proto prosím, abyste věnovali čas odkazu <http://www.krizovatka.skaut.cz/doporucujeme/8443-zahajeni-predsneMOVE-diskuze/>,

zde vyhlášeným tématům, jejich důvodovým zprávám i diskuzi.

Materiál uvádí, že:

... Bude velmi smysluplné, pokud se podaří, aby témata prošla všemi organizačními jednotkami a aby se k nim vyjádřili všichni, kdo o to stojí. Je třeba se o nich bavit, tříbit názory a podpořit delegáty tak, aby na Valném sněmu v Litomyšli hlasovali a rozhodli za většinu, za všechny z nás, co nejlépe. Věříme, že nabízená témata dobře uchopíte a zaujmete k nim na sněmech organizačních jednotek jasný postoj (usnesení).

Nemluví o výchovných sítích, ale nepochybuji, že svůj názor sdělí prostřednictvím svého náčelnictva síť kmene dospělých i síť jednotek se zdůrazněnou náboženskou výchovou. Síť vodních skautů by témata měla rovněž projednat a prostřednictvím usnesení ÚSK dát najevo (předpokládám, že po srazu se vodáci ozvou na sněmech svých územně příslušných organizačních jednotek).

Připomenu témata a naznačím, k čemu se pokusíme zaujmout společný postoj:

1. ČLENSTVÍ VE WAGGGS

Výkonná rada Junáka a Náčelnictvo Junáka se kloní kvystoupení WAGGGS, my máme možnost vyjádřit se usnesením: Ústřední sraz kapitánů souhlasí s návrhem ... / spíše podporuje návrh ... / nesouhlasí / spíše nesouhlasí s návrhem ...

Přečtěte si materiál

<http://www.krizovatka.skaut.cz/organizace/ustredni-organy/valny-snem-junaka/valny-snem-junaka-2014/predsneMOVE-diskuze/tema-1/>

a přijďte na sraz s názorem.

Za svou osobu považuji za nešťastné, pokud by společný závěr ÚSK a později VSJ vycházel pouze z ekonomiky problému.

2. ZMĚNA STANOV

Změna je nutná vzhledem k novému Občanskému zákoníku. Zde jsme zcela v rukou autorů a vykladačů (mimočodem NOZ obsahuje 3081 paragrafů) a některým změnám se prostě vyhnout nemůžeme (změna či lépe doplnění názvu, vztah spolku a jeho pobočných spolků, podmínky členství, atd.)

Některé změny však vyplývají ze snahy nebo přímo potřeby udělat úpravy vyjadřující změny, ke kterým došlo v činnosti Junáka za posledních patnáct let.

ÚSK má opět možnost se vyjádřit, ovšem pokud by snad došlo k návrhu usnesení pro VSJ, musí se tak stát prostřednictvím usnesení OJ, nejlépe pak krajského sněmu.

Materiály, a není jich málo, jsou zde:

<http://www.krizovatka.skaut.cz/organizace/ustredni-organy/valny-snem-junaka/valny-snem-junaka-2014/predsneMOVE-diskuze/tema-2/>

[junaka-2014/predsneMOVE-diskuze/tema-2/](http://www.krizovatka.skaut.cz/organizace/ustredni-organy/valny-snem-junaka/valny-snem-junaka-2014/predsneMOVE-diskuze/tema-2/)

Pokud si pozorně pročtete text návrhu nových stanov, všimnete si, že se do něj už dostaly dvě připomínky vzešlé od vodních skautů. Kromě „války o přístavy“, tedy zachování vodácky specifických názvů přístav a kapitán, se v bodě 5. *Předmět činnosti* objevuje výslovně: „... vzdělávací, výchovné, kulturní, praktické, **SPORTOVNÍ** i další volnočasové aktivity ...“

Je to reakce na podnět, že místní i celostátní vodácké závody měly problém získat dotace na sportovní činnost, protože ji Junák neměl ve stanovách uvedenu.

SKAUTSKÁ VÝCHOVNÁ METODA je v nových stanovách vyjádřena oproti české dlouholeté praxi místo deseti jen sedmi body:

Slib a zákon, Učení se zkušeností, Družina, Symbolický rámec, Příroda, Program osobního růstu, Dospělí průvodci

Přečtěte si jejich výklad na výše uvedeném odkazu v materiálu Vybraná témata. Mimočodem to členění odpovídá anglickému a mně se velmi líbí silný důraz na denní dobrý skutek (mám dojem, že toto zdůrazňujeme ještě tak vlčatům a světluškám či žabičkám a ostatní ani nevědí, proč máme na opasku napsáno to, co máme; bodejť, kdo dnes nosí opasek se sponou?). Ale nechybí někde zmínka, že si my vodní skauti přidáváme vodní aktivity jako výchovný prvek?

Chybí-li, máme možnost na srazu odpovědět na položené otázky:

Je vhodné přeformulovat ve Stanovách skautskou výchovnou metodu?

Je navržené znění jednotlivých bodů správné? Pokud ne,

navrhněte konkrétní změny.

Pracovní skupina pro stanovy předkládá i dalších devět otázek:

Je vhodné zakotvit nový činovnícký slib jako povinnost pro přijetí činovnícké funkce?

Je navržené znění činovníckého slibu správné?

Je varianta omezeného ručení za závazky OJ správná?

Je správně nastavená výše ručení na částku 100 tis. Kč?

Je správně nastavené ručení nadřizené organizační úrovni za podřízené jednotky?

Je správné umožnit zastávat některé činovnícké funkce osobám mladším 18 let?

Je prodloužení volebního období ústředních orgánů ze tří na čtyři roky správné?

Která z variant řešení pro organizační jednotky je nejvhodnější?

Je vhodné, aby náčelníci a místonáčelníci byli voleni všemi delegáty bez rozdílu pohlaví?

Nemusíme na srazu na všechny odpovědět, ale i tak je vhodné, abyste si přečetli znění příslušných článků a udělali si vlastní názor.

3. ZMĚNA NÁZVU

V souvislosti se zmíněným novým Občanským zákoníkem je nutné, aby náš název vyjadřoval i kategorii, skupinu, zkratka, že jsme spolek (svazem být nemůžeme, zákon toto slovo vnímá jinak, než jsou naše podmínky).

Popis problému a návrhy jsou zde:

<http://www.krizovatka.skaut.cz/organizace/ustredni-organy/valny-snem-junaka/valny-snem-junaka-2014/predsnemova-diskuze/tema-3/>

Přidali jsme si k tomu i letité dilema, zda Skaut nebo Junák, zda jsme skauti nebo junáci. Do semifinále se dostalo jedenáct názvů:

Skaut, z. s., Český skauting, z. s., Skaut ČR, z. s., Skauting ČR, z. s., Junák – český skaut, z. s., Junák, z. s., Junák – český skauting, z. s., Skaut CZ, z. s., Junák – skautský spolek, Junák – spolek skautů a skautek ČR, Skauting CZ, z. s.

Pracovní skupina Náčelnictva dostala kritéria, že název by měl vylučovat dualitu, vyjadřovat, že je to spolek v ČR, být použitelný i jako „předjméno“ organizačních jednotek, tedy být krátký, atd. Jak jednotlivé návrhy podmínky splňují, se dočtete v příloze uvedeného materiálu.

Náčelnictvo doporučuje tři varianty (Skaut, z. s., Český skauting, z. s., Skaut ČR, z. s.), což neznamená, že ostatní z předšněmovní diskuze vylučuje.

Na našem srazu je, aby orientačním hlasováním doporučil 1 – 3 varianty.

4. STRATEGIE DO ROKU 2022

V době, kdy píšu tento text, je příslušná stránka Skautské křižovatky prázdná, k dispozici je pouze tzv. Vize Junáka do r. 2022 <http://www.krizovatka.skaut.cz/organizace/strategie-junaka/7644-vize-junaka/> :

Z ní vyjímám, co je mi blízké:

Skončily záchranné práce, nebojujeme už se ztrátou zájmu o skauting, nyní stojíme před úkolem zachovat si tvář, být rozlišitelní. Naše tradice jsou zdrojem inspirace, poučení a motivace, dávají nám hloubku. Musíme však být vnímaví k současnosti a předvídat budoucnost.

Do roku 2022 budme organizací, která se s důvěrou opírá o tři

základní principy skautingu,

kteřá je sebevědomá, je si dobře vědoma smyslu svého poslání a nabízí přitažlivou možnost žít v duchu skautského zákona a slibu,

kteřá plně využívá a rozvíjí k působení na mládež skautskou výchovnou metodu,

jejíž členové se k ní hrdě hlásí, mají radost ze skautingu a jejíž činovníci mají radost z dobře odváděné práce,

kteřá se nebojí postavit aktuálně módním společenským trendům, pokud jsou v rozporu s jejími ideály a principy.

Nevím, jak bude vedena diskuze ke strategii, ale vím, že vodní skauti spojit svou historii s moderními požadavky skautské výchovy uměli na půdorysu námořnické romantiky a věřím, že vždy umět budou.

Pokud jste dočetli až sem, chválím za trpělivost.

Pokud jste dočetli až sem, máte zájem o témata Valného sněmu Junáka.

Pokud jste dočetli až sem, vytvořte si svůj názor a odpovědi. Nebudou-li na blížícím se srazu příliš různorodé, budeme mít možnost ovlivnit naši skautskou organizaci Junák, přestože jsme jeho menšinou.

Vezír

PÍÍÍÍÍSK - Nástup! Jedna, dvě, tři....

Námořní akademie 2013 začala!

Něco podobného nejspíš problesklo hlavou těm téměř třem desítkám odvážných roverů z celé republiky, kteří netrpělivě postávali a posedávali ve středu 15.srpna 2013 na nádraží v Blovicích.

Ano, dočkali se, půl roku pilně plnili úkoly a třásli se očekáváním, a konečně byla ta chvíle tady. Ale v zápětí toho naši budoucí kadeti možná začali litovat, když se jejich „průvodci“ na cestě do tábořiště dali na pochod každý jiným směrem.

Cestou necestou se dostali na tábořiště, kde je čekalo, jak jinak, než milé, přivítání od kapitána naší školní lodi Walrus – Vezíra a bocmani jim pomohli pokojně se ubytovat v jejich kajutách.

Co by to bylo za kurz, kdybychom

se mezi sebou neuměli ani oslovit jménem, takže po večerním nástupu následovaly seznamovačky, vždyť příštích deset dní budeme trávit spolu.

Těch následujících 10 dní bylo plných akce, her, přednášek, ale i chvilky přemýšlení, a dokonce i spánku. To vše v duchu plavby slavného kapitána Henry Morgana, z Jamajky, přes pohostinnou Venezuelu, Panamu plnou úředníků, Galapágy, kde Darwin přišel na svou evoluční teorii, až po zlověstně proslulý Bermudský trojúhelník.

Vzdělávací chvilky měla jako obvykle na starosti naše skvělá Bílá vachta – Důstojníci, z nichž někteří tam s námi zůstali celou dobu, jiní se přijeli jen na chvíli podívat, ale všichni si získali pozornost kadetů na svých přednáškách ze všech oblastí čekatelské zkoušky.

Pokud se kadeti zrovna nevěnovali přípravě na onu velkou „událost“, byla tu pro ně vachta Fialová, která se starala o jejich vyžití po stránce fyzické i psychické. „Námořka“ je

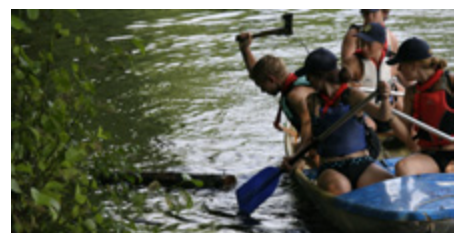
přeci nejen vzdělávací, ale také zážitkový kurz a proto nechyběly velké běhací hry, závody a výcvik na vodě, ale i hry na spolupráci či hry, u kterých bylo potřeba zapojit hlavičky, nebo se úplně uklidnit a ponořit sám do sebe.

Samozřejmě nesmíme zapomenout na další vachtu, a to Černou, která se v čele s Lumírem starala o to, abychom na táborové části neměli nikdy hlad a měli dostatek energie na běhání po lese a nasávání nových vědomostí. Kromě starosti o naše plná břicha, plnili také roli průvodců nezkušených kadetů rozbouřenými vodami Pacifiku.

A to by asi stačilo, přeci nikdo nechcete, abychom vám prozradili příliš, protože lepší je samozřejmě si to zažít! Ostatně, opravdu si myslím, že zrovna Námorní akademii nedokáže zprostředkovat ani sebelepší vypravěč, tohle opravdu každý musí poznat na vlastní kůži!

Námorní akademii A-HOJ!

Meruňka

MEZINÁRODNÍ SKAUTSKÉ STŘEDISKO TORTUGA

HISTORIE

Začátkem druhé světové války poskytli rodiče Evy a Karla Rumlových v podkroví jejich rodinné vily klubovnu samizdatové skautské družině. Skauti svou klubovnu nazvali Tortuga, motivováni historickým sídlem odporu – Tortuga je ostrůvek v Karibské oblasti, v 17. stol. byla střediskem uprchlíků před Španěly. Družina se věnovala vodáckému programu, zvláště stavbě lodí. Největší plachetnici pokřtili jménem Vorvaň a od té doby si říkali Posádka Vorvaně.

Koncem války byla Posádka zapojena v Dispoziční čtě nymburského Hasičského sboru a prováděla spojovací, zpravodajskou a strážní službu pro regionální odbojovou skupinu R3. V Tortuze se konala jednání a připravovaly propagační materiály pro obnovení místní skautské

činnosti. V roce 1944 byl založen II. přístav vodních skautů Modrá flotila Nymburk. Tortuga zažila čtyři roky radostného rozvoje skautingu.

Po únoru 1948 byla oficiální skautská činnost zakázána a rodinnou vilu Rumlových vyvlastnil nový režim. Eva i Karel Rumlovi se rozhodli emigrovat. Nastalo čtyřicet let temna. Místní národní výbor dal vilu k dispozici jako ubytovnu tak zvaně sociálně slabým obyvatelům, kteří vnitřek vily zcela rozebrali.

Když Eva Rumlová jako první po listopadu 1989 vstoupila do vily, našla zcela zdevastovaný dům včetně vybavení. Pro Evu a Karla Rumlovi nastala táhlá jednání kolem restitucí.

Po vyřízení restitučního řízení, v roce 1993, darovali

sourozenci Rumlovi, kteří dodnes žijí v zahraničí, rodinnou vilu organizaci JUNÁK - svaz skautů a skutek ČR a do správy střediska Modrá flotila Nymburk. Vila dostala název Tortuga, podle podkrovní klubovny z válečného období. V této místnosti mají nyní Eva i Karel Rumlovi doživotní kousek svého domova.

Základna prošla rekonstrukcí v letech 1993 – 1996 za přispění dotací z MŠMT a Toepferovy nadace v Hamburku, která podporuje evropské mládežnické hnutí, tudíž i naši skautskou organizaci.

Nyní vila Tortuga slouží k pravidelné skautské činnosti, ubytování a pořádání akcí vzdělávacích i prožitkových na cleostátní i mezinárodní úrovni.

Klára Čenovská – Chobot

OSLAVY 20 LET TORTUGY V NYMBURCE

Letos je tomu 20 let od události, kdy se sourozenci Eva a Karel Rumlovi, kteří žijí dlouhodobě v zahraničí, rozhodli věnovat svou rodinnou vilu Tortugu na nymburském Zálabí skautům. Přáním obou donátorů bylo, aby zde vzniklo středisko pro místní, celostátní i mezinárodní činnost obrozeného českého skautingu. Bylo dohodnuto, že středisko ponese historické pojmenování podle klubovny z dob fašistické okupace.

V roce 1993 byla podepsána darovací smlouva a dva roky poté schválena dohoda o zajištění provozu mezinárodního skautského střediska TORTUGA. Ústřední rada Junáka v ní pověřila 2. přístav vodních skautů Modrá flotila Nymburk správou nemovitosti a současně stanovila, že řídicí úlohu bude vůči Modré

flotile zajišťovat Hlavní kapitanát vodních skautů.

K výročí této události letos skauti ze střediska Modrá flotila Nymburk uspořádali hned několik akcí.

25. května 2013 se kromě členů Modré flotily sešla na Trotuze i asi pětadvacítka skautů veteránů. Společně zasadili strom – Gingo Biloba, který bude léta připomínat toto výročí. Poté zúčastnění prohlíželi staré kroniky, fotografie i jiné cenné dokumenty a také shlédli filmy o Vlaku Svobody, kterým v roce 1951 emigroval na Západ Karel Ruml - Sergej.

Další akce k výročí 20 let Tortugy se odehářala 11. června 2013. Skauti společně se zástupci Města Nymburk odhalili pamětní a informační desku, která bude kromě výročí připomínat všem zajímavou historii budovy Tortugy.

FOTO KLÁRA ČENOVSKÁ A MARKÉTA TOMČÍKOVÁ

Akce se zúčastnila dokonce i paní Eva Rumlová, které přiletěla do Čech na krátkou návštěvu ze svého současného domova ve Švýcarském Lucernu. Od tohoto data byla také na městské radnici k dispozici výstava fotografií a historických textů o Tortuze, Modré

flotile, sourozencích Rumlových a také zmíněném Vlaku Svobody.

Pozvání na obě zmíněné akce přijali také mimo jiných hlavní kapitán vodních skutů Vladimír Cvrček – Vezír a čestný náčelník a současný místostarosta Junáka JUDr. Jiří Navrátil. Ohlasy na obě akce byly ze všech stran velmi pozitivní.

Další plánovanou akcí bude na sklonku léta druhé vydání knihy Karla Rumla – Z deníku vlaku svobody, která líčí zmíněnou

významnou historickou událost poválečného Československa očima jednoho z přímých aktérů únosu. Kniha bude k zakoupení v Praze na TDC a v Nymburce na Tortuze nebo v Městském informačním centru. V plánu je i vydání turistické známky.

Klára Čenovská – Chobot

FOTO KLÁRA ČENOVSKÁ A MARKÉTA TOMČIKOVÁ

Zhasnul den.
Slunce svít vymizel
z údolí, z temen hor.

S hlubokým zármutkem
oznamujeme přátelům a známým,
že nás navždy opustil
manžel a bratr

ZDENĚK KAŇKA

Zemřel dne 25. července 2013
ve věku 91 let

Na přání zesnulého se smuteční obřad nekoná.

Kdo jste jej znali.
věnujte mu tichou vzpomínku.

Jména pozůstalých:

Alena Zíková
sestra

Marie Kaňková
manželka

Vážené sestry a bratři,
přináším po čase další smutnou
zprávu.

Dne 25. července 2013 nasedl
do své kanoe a odplul na druhý
břeh bývalý kapitán tábořské
vodní pětky v časech poválečných
bratr Zdeněk Kaňka - přezdívaný
Jim. Kapitán Jim byl pravověrným
vodákem až do morku kostí a do
posledních dnů svého života. Řeku
a pádlo nikdy neopustil. Žil na
okraji Hluboké nad Vltavou a byl
stále aktivním členem a nestorem
sportovního kanoistického klubu
v Českých Budějovicích.

V Kronice tábořského skautingu
naleznete jeho jméno už mezi

těmi, kteří aktivně a delší dobu
pracovali v tábořském Junáku
už v jeho druhém desetiletí, tedy
v období 1929 - 1939. V roce
1936 působil jako podrádce
družiny Tygrů 3. oddílu v Táboře.
Oddíl tehdy vedl bratr Toušek /
Matoušek/. V roce 1938 se stává
rádcem roverů. V roce 1940 je
již zástupcem vůdce 1. oddílu.
Po ukončení druhé světové války
jsou v Táboře již dvě střediska.
Jim se stal zástupcem vedoucího
2. střediska a současně vůdcem
- kapitánem 5. oddílu vodních
skautů. Se svým oddílem pomáhal
odklízet trosky vybombardovaných
domů na Blanickém předměstí.
V červnu se svým oddílem zvítězil

na střediskové hře na Koldovce,
které se účastnilo přes 500
tábořských skautek a skautů.
Na letní tábor odjel s „Pětkou“
na Křivoklátsko, kde odpracovali
přes 4000 hodin při pomoci na
žních. V roce 1946 stojí jako
kapitán v čele 1. vodáckého oddílu.
Následujícího roku je na vojně. Pak
přišel zákaz Junáka komunisty a
při další obnově už kapitán jim
nebydlel v táboře. Jeho srdce ale
žilo skautingem a kanoistikou
dál. Byli i literárně činný pod
pseudonymem Jim Blot a tak na
rozloučenou a jako vzpomínku
na kapitána Jima Kaňku zde něco
z jeho pera:

FOTO ARCHIV TÁBOŘSKÝCH SKAUTŮ

Po třech řekách

Zážitky z jedné dovolené

*Své putování věnuji tábořským bratrům
Z 5. oddílu jako upomínku
Na báječná léta ve znamení
Lilie a kotvy.
Mé vzpomínání patří také
Věrným kamarádům z kanoistiky,
Kteří stejně jako já, podlehli
Kouzlu řeky a pádla.
Děk za nádherná společná putování
Na vodě i po souši.*

Vyplouváme

Když se nám po delší námaze podařilo vytáhnout Mílova Delfína z hromady lodí na denní světlo, bylo mi v tu chvíli nevalně. A tak jsme Léta Páně 1944 v srpnu uprostřed žhavého léta stanuli ve stínu Suchdolského nádraží, kam jsme před chvílí přisupěli místním expresem z Budějovic.

Stál jsem a mlčel v hlubokém zadumání, v tichém pohnutí. Ostatně ani s Božou to nebylo lepší. Jeho protáhlý a vždy usměvavý obličej jaksi pobledl a zešedivěl že mně napadlo, kdy se naposledy holil.

Současná realita se diametrálně rozcházela s našimi představami. Když jsem si v duchu kreslil Delfína, kterého nám ochotně svěřil Míla do péče, byl bych vsadil sto ku jedné, že není druhá taková loď na celém jihu. Vlastně tomu skutečně tak bylo, jenže v opačném slova smyslu. Připouštěl jsem, že asi bude poněkud odřená, když podstoupila tolik cest, ale tohle zde? To prostě přesahovalo všech-

na naše očekávání. Tenhle škuner, na němž se poznamenal zub času i záludnosti mnohých řek, připomíná místy spíš velký cedník. A tohle by nás mělo přenést přes desítky šlajsen, peřejí a jiných úskalí na sto kilometrů od tohoto místa? No nazdar! Byl bych v tu chvíli přísahal na to, že naše dovolená na vodě je v čudu. A vyvstal problém přímo nerudovský - Co s ním?

Po delším dohadování jsme se ujednotili na pokusu Delfína oživit. A tak došlo v zápětí na podivný transport lodního muzea k řece. Byl to asi impozantní pohled na dva bílé otroky pachtící se v žáru poledního slunce. Konečně jsme se dovlékli na pravý břeh pod mostem a dopřáli si chvíle zaslouženého oddechu. Tím ovšem naše trable nekončily, spíše naopak.

Pak nadešlo spravování, fládrování, lepení. V několika hodinách se nám podařilo spotřebovat vše nezbytné, co nám poskytla příroda a nejbližší okolí. Z vlastního majetku i několik kapesníků. Snad by byla vzala za své i Božova sváteční koši-

le, kdybychom nebyli líní pátrat po ní v chaosu naší bagáže.

Přiznávám, že jsem si nebyl tak docela jistý úspěchem, když jsme obvázaného Delfína spouštěli do chladivých vln Lužnice. Snad pochopíte ten příjemný pocit, když jsme zjistili, svým očím nevěříce, že je loď i po chvíli stále ještě vidět na hladině.

Tak to asi přeci jen vydrží, povídá Boža jen tak pro sebe. Zdá se, že ještě pochybuje. Celkem vzato byla situace natolik příznivá, že jsme se mohli pokusit o zahájení plavby. Naložili jsme do svých hladových útroch něco z vlastních zásob, potom taky do lodě vše, co se povalovalo na břehu, tak zvanou bagáž a definitivně zvedli kotvy. Pod odpoledním sluncem vytrvale pražícím do našich civilizací svítících těl jsme prořizli modrou přídí hladinu tiché řeky. Tak začala naše dovolená.

Nová řeka

Lužnice pod Suchdolem není vlastně řekou v pravém slova smyslu. Připomíná to větší potok vroubený vrkami, houštím, nízkými bažinatými břehy a místy písčnými nánosy. Tato sotva několik desítek kilometrů stará řeka má tady předzvěst své budoucí krásy, kouzlo miniaturní divočiny, obraz světa uzavřeného do sebe. Nízké vymleté zákruty dekorované spleť kořenů i vyvrácených trouchnivějících kmenů. Loď se točí mezi břehy, připadáme si jako v živém filmu. Je zde všechno po čem s trochou skromnosti zatoužíš. Snívá romantika proměnlivé scenérie, tiše plynoucí řeka, snívá zákoutí, sem tam i drobné peřeje, třpytivá cesta křovinami, místy zase volný rozhled do lučin a hájů. Houpaivé vlny nás nesou velkým tichem. Plyneme neslyšně z jedné zátoky do druhé, kroutíme se mezi břehy,

smýkáme se podél vrbin dýšících vlhkem a rybinou. Míjíme písčité nánosy svítící žlutavou opuštěností. Pádla leží nehnuté na vodě, na obloze září slunce, nikde ani mráček.

Bože se rozložil v lodi, sluní se a tiše si píská. Oba jsme zanechali všední starosti někde za sebou. Jedeme vstříc novým dnům, zážitkům a nadějím. Odpoutali jsme se od myšlenek a problémů rýsovacích stolů, od prostředí konstrukční kanceláře. Tady jsme závislí od vlastní vůle a taky ovšem od náhody, co přinese další chvíle. Věnujeme se pozorování okolí a loď svěřujeme do náruče vln. Ta nádherná pohoda kolem nás prostupuje. Co zajímavého nás ještě čeká tam dole před námi? A řeka nás nese dál. Myslím na představu volných dní, které máme před sebou a je mi báječně.

Je už pozdní odpoledne, spíš pod-

večer, když míjíme první stany na písčitém břehu pod skupinou borovic. O několik kilometrů níže dojíždíme skupinu pražských lodí, vesměs mixy. Především manželské dvojice jsou pozoruhodným objektem i pro psychologa. Stáváme se svědky scén přímo divadelních. Soulad a pohodu v mžiku střídají stresy a konflikty. Stačí jen takový vyvrácený kmen v proudnici, chvílka zaváhání a děj grotesky se odvíjí. Strohý dialog, někdy jen monolog. Sakra, kam to jedeš? Odpověď. Nekecej a zaber. Údiv. Vidiš, už jsme v tom. Následuje udělání jako vystřižené z filmu. Další v pořadí je plavba za lodí, lovení posádky, honba za bagáží. Části volně ložené se obvykle odepíší jako oběť řece a vlastní nedbalosti. Během dění se koná ústní duel s použitím nejrůznějších méně spisovných výrazů, nejčastěji z oboru zoologie. Když se nervy uklidní, loď vy-

lije, naloží živý a mrtvý inventář a jede se dál.

U vjezdu do Nové řeky opouštíme konvoj lodí a jedeme tak říkajíc na vlastní pěst. Břehy vroubené borovými a dubovými lesy se zvolna rozestupují a my spějíme do otevřené vodní pláně, v níž se řeka ztrácí. Stanuli jsme na klidné vodě a bloudíme rákosím a pak mezi koberci stulíků. Teprve po chvíli jsme se vymotali z náruče bažinatých tůní a našli si další cestu. Slunce se již sklonilo k západu a svítí nám přímo do tváře. Přistáváme

Pozdní tábor

Srpnovou nocí po stříbrem zalité řece pluje neslyšně osamělá kanoe kolem utichlých zarostlých břehů. Nese nás pod hvězdami do fantastických stínů, do pohádky z tisíce a jedné noci. Připadáme si jako dobrodruzi brázdící lesklé hladiny jezer Aljašky, jedeme za svitem polární záře, za voláním dalek. Jsme

Stráž na Nežárce.

Celý příští den pražilo slunce nemilosrdně do našich hnědnoucích těl. Odpoledne jsme již leželi na louce u jezu nad Soběslaví. Vzduch se chvěl horkem nad rozpálenou zemí. Na západě stály mračné hradby se stříbrným lemem. Blížila se bouře. Byli jsme unaveni horkem a marně hledali osvěžení ve stínu, který již dávno ztratil svůj příjemný chlad. Ani koupání nás na delší dobu nezbavilo pocitu tíže, která dolehla na všechno kolem. Vzduch byl prostoupen napětím, které působilo stejně únavně jako horko. Vedle nás připravovali kamarádi Modrý šíp k odstartování.

To už jsme měli dnes za sebou desítky kilometrů. Ráno jsme vyjeli pozdě. Klidná řeka měla plno smyček, které prodlužovaly naši cestu poměrně jednotvárnou veselskou nížinou. To bylo ještě dopoledne. Naše plavba po Nežárce pokračovala po známých místech. Když

na levém břehu blíže osamělého statku, abychom se pro změnu seznámili s pevnou zemí. Koupáme se a odpočíváme, bloudíme lesem, vdechujeme vůni pryskyřice a travin. Ale čas nestojí, chceme ještě kousek dál. Po klidném úseku přijíždíme k mlýnu Weinzettel. Jsme zklamáni, když zjistíme, že propust je nesjízdná. Zato se setkáváme s kamarádem, který tu tráví dovolenou ve společnosti tří krásek. Šťastný to muž! Chvíle v milé společnosti rychle uběhla a zase se nás ujala řeka. První peřej nás vtáhla

tu jen my a naše řeka. Je nám nádherně.

Z temna lesa rozevívá svou světlou bránu malá mýtina pohřbená do stínů noci. Teprve tady jsme spustili kotvy. Červené jazyky ohně dýchají teplem, vyšlehnou co chvíli a spoře osvětlí jehlan našeho stanu pod mohutnou borovicí. Na břehu mezi spletími kořeny odpočívá náš Delfin.

jsme minuli vaziště vorů Na Pecáku, zarazili jsme níže po řece v místě, kde se říká U Barona. Vystoupil jsme, abych zhlédl místo jednoho nezapomenutelného tábora z roku 1937. Vše se mi zdálo stejné jako tehdy. Jen hromady dřev na břehu zmohutněly jako svědek válečného hospodaření. Stará bouda stojí stále ještě na okraji lesa ve stínu borovic. Zarostlá křovím a ostružinami hledí malými okénky do spoře porostlého vaziště. Tady jsou ještě znát stopy po stanech a zbytek materiálu z táborových kamen.

Těším se zbytků dávné skautské kultury, nad troskami vlastnoručně postaveného krbu. Vzpomínám na řadu deštivých dnů, na bledá rána s chuchvalcem mlh i na kontury jehlanů sdílející se mnou noční hlídky. Vybavují se mi drobná dobrodružství frahelžských lesů spojená s plněním tří orlich per, bezstarostné chvíle s kamarády. Myslím na svou matku a její po-

do vln. Voda stříká na Delfina, břehy kolem nás uhýbají dozadu, propadáme se do šera lesních stínů a bílé pěny. Jedeme vodáckým rájem a jsme u vytržení. A zase další peřej. Loď letí slapem, pohladí bokem zálužný kmen, špička unikne o vlásek kamenu a zhoupne se po dlouhé vlně.

Zatím se stíny bizarně protáhly, červené slunce se ztrácí za obzor. Řeka se uklidnila, šeptá o krásách letních večerů a dýchá příslibem nových zážitků.

Ještě dlouho svítí náš oheň do noci jako maják v přístavu snění. Paseka dýchá vůni pryskyřice. Sníme s otevřenými očima na plochých kamenech kolem ohniště. Měsíc spěje, kloní se nad lesy, aby skryl svou zsinanou tvář do potrhaných závojů mlhy nad řekou. Na slatinách tančí neslyšně zelené světlušky. Naš pozdní tábor zvolna usíná.

byť v hájovně Samoty, na její obětavost a všechny ty šťastné chvíle společně prožité.

Všechno bylo tak milé, nezapomenutelné, jako ti, kteří nám odešli. Přišla léta, která dávala i brala. Ke mně se znovu vrací vzpomínky na nenávratné skautské mládí. Neraď jsem opouštěl tato místa, připomínající minulost.

Naše plavba pokračuje. Les zvolna končí, šumění vln tichne, Nežárka se s námi loučí. Ještě jedním rozmachem vylije svoji sílu do pěnících se vln a zpět do Lužnice.

Znovu odpočíváme, když jsme před tím překonali poslední nástrahy Nežárky a vyrovnali účet za naše kamarády z Modrého šipu. Ta šlajsna byla jistě zálužná. Snaha dokázat sami sobě, že to zvládneme byla, lákavější než riziko udělaní se. Ostatně - přeci se říká: „Když je štěstí unavené atd. ...“. A tak jsme to zmákli, jsme přece chlapi. Petr a Luboš byli už daleko před námi, když jsme vjeli zase na Luž-

nici. Ani jsme nechválali. Věděli jsme, že na nás někde níž počkají. S naloženou lodí jsme projeli soběslavskou propust, aniž bychom před tím shlédli, v jakém je stavu. Chválali jsme, protože se zvedl silný protivítr a začínalo pršet. Se světlem prvních blesků jsme dorazili ke Špačkově elektrárně, kde nás čekala posádka druhé lodě.

Trosečníci z opojení

Příští ráno nás zastihlo v dobré náladě pod železničním mostem Křížkovy bechyňské dráhy. Tady jsme se pokoušeli přistát u pilíře zavřené šlajсны a použitím různých cviků. S ohledem na okolnosti, především vyšší stav vody po včerejší bouři, jsme byli nuceni přistoupit na kompromis a tak se u Příbík, přes malou radost celého loďstva, přenášelo.

Posádka Delfína byla toho času beze změny až na to, že jeden člen posádky byl uznán na marodku. Ten šťastlivec jsem byl já. Při sjetí jezu ve Starém Táboře bez lodě a hlavně bez bot jsem si opatřil rozříznutí chodidla. Petr, jako lodní lékař, se mne ujal a provedl potřebný zákrok. Abych se ukázal jako ukázněný pacient, netroufal jsem se před tím ani koupat. Taková to byla autorita. Protože jsem měl předepsaný klid, pořídil jsem si v lodi z bagáže cosi jako křeslo s opěradlem. Od té chvíle jsem si připadal jako maharadža z Ešnapuru.

Ráno začala naše plavba díky přenášení nic moc. K tomu přistoupila řada tábořských jezů, většinou podle zákona schválnosti - zavřených. Nelze se tedy divit, že jsme byli skoro rádi, když jsme pod Klokoty ukázali, jinak milému a sympatickému Žižkovu městu, zcela

Byli to dobří kamarádi, praví vodáci. Petr studoval medicínu do doby, než mu bylo z důvodů všeobecně známých znemožněno vysokou školu dokončit. Luboš byl jako hudební talent konzervatorista. V příštích dnech jsme s nimi prožili hodně pěkných chvil. Při vzájemném sdělování zážitků čas rychle utekl. Bouřka přešla, vyjasnilo se

nespolečensky žárem a vodou rozpučená záda.

Zahájili jsme defilé kolem krás a půvabů Lužnického údolí, kolem míst studentských procházek a výletů. Zdravila mne známá místa, vody, skály, les.

Několik volných propustí úspěšně zvládnutých nás ukolébalo pocitem sebejistoty tak, že jsme jaksí vyloučili možnost zbytečného a ponižujícího prohlížení situace na jezu před sjetím. Prostě, byli jsme už něco jako profesionálové a neměli to zapotřebí. A protože podle lidové pranostiky „každé pýše předchází pád“, připravil nám otec vod nástrahu v podobě jezu otevírajícího bránu do údolí mě tak známého. Místní osada zde se od nepaměti zove „Opojení“. Nikdy jsem se nezajímal, odkud se tento název vzal. Pochopil jsem to v příštích chvílích, v tom okamžiku, kdy jsme byli vrženi doprostřed vln a vírů. Ale to bych předbíhal. Tedy pěkně od začátku. Nejdřív nebylo nic. Vlastně přeci, dvě zdravé lodě se svou posádkou a před nimi ležel tiše a nevinně Kvěch. Vzpomněl jsem, že právě před třemi roky jsme zdolali tento jez s Vládou na našem starém dobrém F2, což byl deblkajak. Tuto skládačku jsme v létě roku 1941 proměnili u Suchomela v ponorku a tamtéž definitivně odepsali.

Věřil jsem, že dneska uspějeme.

a my nastoupili cestu domácími vodami za heslem - „Tábor je náš program“. Toho večera jsme dali dobrovolně přednost stanu před postelí. Jednak jsme nechtěli porušit tradici, a pak jsme chtěli úplně využít možnost společného večera u Lužnice.

Jistota mne rychle opustila v okamžiku, kdy naše příď vlétla s podezřelým praskotem do vln pod šlajсны. Ale to se již Delfín klonil na bok a jeho mokrý kýl se zaleskl na slunci. Co přišlo potom, byly vlastně jenom dozvuky. Vletěl jsem po hlavě do vln, nezmohl se ani na varovné zvolání „Muž přes palubu“. Místo toho jsem zarytě mlčel a pil jako námořník. Nic lepšího mě v té chvíli nenapadlo. Nevím, jak dlouho bych se tady opájel přivítáním naší milé osady, kdyby mne dobrák Delfín nepřivedl k rozumu přátelským pohlažením po hlavě. Vzchopil jsem se a vyprostil tělo z hlubiny a objetí vodních víl. První, co jsem uviděl při návratu na tento svět, byl Boža. S hlavou hrdě vztyčenou nad vodou nesl v zubech nepostradatelný čibuk a pouzdro s doklady. Nevzpomínám, zda jsem jako kapitán loď opustil tuto jako poslední, jak se na tuto funkci sluší, ale jedno bylo jisté. Boža svým jednáním zachránil čest posádky. A co bylo dál? Kousek pod jezem ve vracáku se objevil náš Delfín s několika pošramocenými žebry, zatím co lodní pytle se nechaly laskat peřejemi kamenného stáda. Menší část bagáže skončila v nenávratnu. Episoda skončil. Byli jsme trosečníci. Tak mne tedy po létech přátelsky přijala naše milá osada Opojení.

Vltava

My plujem dál a dál v zelené lesy ...

Tak a podobně jsme pěli, když se nám podařilo vzkřísit Delfína k další cestě. Několik uzlů za námi se pohupovala modrá loď našich kamarádů a jejich hlasy se nesly údolím. Jen ruce popálené od asfaltu a zneškodněný fotoaparát připomínaly chvíle minulé. Večer jsme tábořili u Šifnerova mlýna pod Dobřejicemi. Až sem jsme sjeli úspěšně všechny jezy, samozřejmě po včerejších zkušenostech už bez bagáže. Byl to náš poslední společný táborový večer prostoupený chladem pozdních stínů a houbovou vůní lesa. Příští den jsme se rozloučili s posádkou Modrého šípů za ranního slunce pod Dobronickým hradem. Stisky rukou, upřímné Ahoj. Uzavírá se krátká, ale milá epizoda. Jsme zase sami. Petr a Luboš se stali minulostí, ale

vzpomínky na ně se mi vybaví, kdykoliv pomyslím na tuhle dovolenou.

Lužnice nás nesla dál za novými dojmy jasným létem. Minuli jsme Bechyni a pokračovali kolem obory. Pod Neznašovem jsme vpluli do majestátních vod Vltavy.

Spálení, ošlehaní, unavení vodou i sluncem, zarostlí jako bukanyři, ale v nitru šťastní a spokojení nechali jsme jít kraj kolem nás. Zůstalo za námi Kořensko, minuli jsme Rejsíkov, kde táta zahájil před mnoha léty svoji elektrárenskou praxi. Absolvovali jsme další jezy, Bylo pozdní odpoledne, když se v předu vztyčil gigantický oblouk podolského mostu, symbol české techniky a tvůrčí práce. Projíždíme cílem naší cesty.

A potom se naposled rozezvučely červenské proudy, zdraví nás skály Povltaví. Končí den i naše pouť. Jen řeka plyne dál a na svých vlnách

nese pozdravy Šumavy.

Večerním červánkům svěřujeme našeho Delfína. Buď sbohem milá lodičko, věrně jsi nám sloužila a nesla nás po vodách naší dovolené. Zvykli jsme si na tebe a jen neradi tě opouštíme. Byla jsi víc, než pouhou neživou věcí, spíš kamarádem. Vždycky budeš součástí našeho putování.

Vystoupili jsme do stráně na malé úhledné nádražíčko - Červená nad Vltavou. Potom se nás ujal lesklý pás kolejnic a údolí se ztratilo kdesi vzadu v houstnoucí se noci. Zasvítily první bledé hvězdy. Rytmičné nárazy kol ukolébávají do snění. Jen vlak hučí krajinou a myšlenky se vrací zpět. Usínám a zdá se mi o vodáckém ráji. Znovu bloudím se svou lodí po nezapomenutelných krásách jihočeských řek - Lužnice, Nežárky a Vltavy

Kapitáne Jime voláme za Tvým člunem na druhý břeh mohutné Ahóóój! Nezapomeneme!

Michael Kučera - Bobr

Skupinka vodáků v roce 1946 vítající bratra prezidenta Edvarda Beneše na Žižkově náměstí. Jim je ten vlevo, ten, který se na fotku nevešel :-)

Trojice tábořských činovníků (kapitán Jim je nejbližší)

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

VIII.  ast: O BRUNCVÍKOVI

Za starých  as  panoval v  esk  zemi kněze  ibřid, kter  si vzal za manželku Theodoru, dceru krále lombardského.  ibřid měl v erbu kotel v  erven m poli, ale  ht l něco lepř ho. Když ve službách neapolského krále Astronoma porazil anglick  vojska, získal znak orla a pro syna Bruncvíka neapolskou princeznu Neomenii.

Aby mu Bruncvík kn zetov n i p ed asn  nevyfoukl, naznačil mu, že by nebyl proti, kdyby i on odjel do světa dob t si znamen  j st  ona ejř ho, kupříkladu lva.

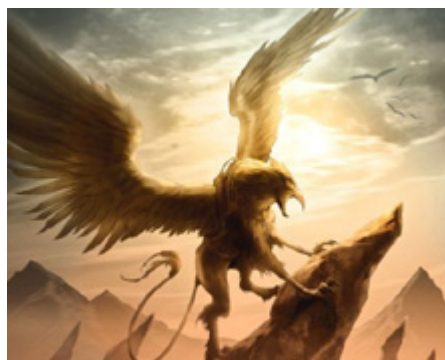

Bruncvík s třiceti rytíři vsedl na kogu a picl, ztroskotal na Jantarov m ostrov . Několikrát se pokusil odplout, ale silov  pole ostrova jej v zdycky zpátky p ruclo. Při opakovaných marných

pokusech se rytíři postupn  utopili, po dvou letech zbyl už jen jeden, jeden kůň a samozřejmě Bruncvík.

Posledn  rytíř Bal d zabil kon  zabil a Bruncvíka zařil do jeho k  e jako n vnaadu pro ohromného ptáka Noha.

Tento ohromn  mrchožrout pak vycpaného kon  opravdu odnesl do svého hnízda. Co se stalo s Bal dem, se můžeme jen dohadovat, ale o Bruncvíkovi víme, že se zachoval po kuka c m – vybil Nohova mládřata a uprchl. Již tato p řihoda dokazuje, že byl nejen bystr , ale i gramotn  a návod vyčetl v životopisu jistého arabského obchodního cestujícího jménem Sind i-bad.

Ledva Bruncvík slezl z vysokého stromu (nejsp ř ze sekvojovce), nachom tl se k souboji dvou predátorů – saň a lva. Vzpomněl si na p vodn i u el svého putov n i a rozhodl se pomoci lvovi, už proto, že saň ve znaku už měl Wales a Vartenberkové, soused  rodn ch  ibřidic.

Bruncvík saň zabil a potom ošetřil zle zřízeného lva. Ten se ze

svých ran vyl zal a ukázalo se, že byl podobn  jako plazi a obo živeln ci nadán schopností regenerace orgánů. Poran n  ohon se mu nejen zajizvil, ale dokonce mu narostl druh .

„To je vono!“ zajásal Bruncvík, „to bude erbovní zv re! I císař m  orla podobn  zpotvořen ho dvěma hlavami.“

Když o několik set let později kráva sedláka Dani ka porodila dvouhlav  tele, nedostalo se toto na ni adn y erb, ale do formaldehydu.

Bruncvík pak králi Olibriovi pomohl porazit draka Baziliřka a navrátit mu unesenou dceru Meluzínu, čímž se dostal do justicn ch problémů. Podle ran  středověkých z kon  musel za odměnu přijmout Meluzínu jako choť, podle t ch  z kon  měl skončit na hranici jako bigamista, protože měl doma Neomenii. Bruncvík nařt st i při svatební

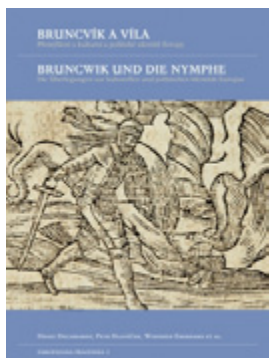
noci zjistil, že Meluzina je od pasu dolu rybou a manželství tud z nemu e být konzumováno, což automaticky znamenalo pape sk  dispens. P
esto mu bylo bráněno Olibriu dvu opustit.

Nenal zt ve sklepe z zra n y me , ke kterému mu zamilování Meluzina prozradila spouštěcí kód, nikdy by se do své stredoevropsk  vlasti nevrátil. Takto poklidn  opustil doutnající hrad a mrtvoly jeho obr ncu. Pak už Bruncvíkovi ka d y ochotn  ukázal cestu ze zem , ba n kter  m stn  p
ed ci mu věnovali i kon , p ci, potravu a vodu, jen aby byl pry .

Domu dorazil Bruncvík právě včas, aby se ujal vlády po zesnul m otci, ubytoval lva v hradním p
 kopu a s manželkou Neom ni  zajistil pokračování dynastie.

Lev se i se svým pouzrazov m znetvořen m dostal na erb, Bruncvík do pověstí a na pil  Karlova mostu.

Touto pověstí nás ve třin ct m století infiltrovali ciz c t  mines ngři a trubad ři v podobě legendy o Štilfr dovi, navazující

na star  b ji o Jindřichu Lvovi (!) z Brunschwicu (!).

Nepříliš d v ryhodn  ale ryze  esk  kronik r Dalimil nám to však vysvětluje jinak:

R. 1085 obdržel  esk  kněze Vratislav II pro svou osobu titul krále a právo  islovat se jedničkou. V r. 1114 získal licenci vrchního císařského  i n ka a právo p
  j zd ch za hranice podpálit cestou kdejak  barák, aby se o n m vědělo. Ve znaku měl proto orlici s plam nky.

Jeho synovi Vladislavovi II. to nestačilo a  t l být králem jako dědeček. Tento titul mu slíbil císař Fridrich Barbarossa výměnou za vojenskou pomoc proti Mil nu, což Vladislav slíbil a splnil.

Mil n t  tenkrát r. 1158 strhli všechny mosty p
es řeku Addu a na císaře dělali tak dlouho dlouh  nos, dokud nepřijeli  e i. Ti to sice neuměli na moři (viz neschopnost odplout od Jantarov  hory), ale s řekami to uměli. Našli brod a pak si s velk m řevem roznili pod hradbami nemluvnata (p
y upl can  z těsta). Mil nsk m se udělalo slabo, takže p
  jednom  esk m náporu už nedokázali uhájit bránu a projeli to.

Vladislav za to obdržel kr lovsk  titul a znak lva, obdobn  i několik jeho ofic ru:

(Ron osekann  kmen, P tipesk  řeku, Hod jovsk  rybu, Choustník  ebř k, Pardubick  p l  imla).

Později to nov  císař nějak nechtěl uznat, takže se Vladislav už

syn P
emysl Otakar I. pro jistotu nechal korunovat hned t
ikr t a titul i se lvem zaknihovat Zlatou bulou sicilskou (to je ta slavn  listina, co jsme ji v roce 2012 oslavovali) a lva p
itom vylepšil zlatými zuby i drápy a p
idal mu druh y ocas).

Byl Brunclík nebo nebyl? Těžko říct. Ale o jeho plavbě k Jantarov  hoře se vypráví dodnes a dodnes na pil i Karlova mostu spolu se lvem h j  Prahu (jejich letošní akce naznačuje, že Brunclík m  hlubok  nádech a lev asi i žábry).

Vezír

Př st :  esk  Marco Polo

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 31, září 2013

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Vladimír Cvrček - Vezír, Veronika Bajzíkova - Meruňka, Jan Fischer - Hvězdář, Kateřina Kaderová - Liška, Klára Čenovská - Chobot, Michael Kučera - Bobr.

Foto na titulní straně: Zdeněk Materna - Zdenda.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů.

Číslo neprošlo jazykovými korekturami. • **Sazba:** Václav Černík - Vašek. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 31. září 2013.

ZÁVOD NAPŘÍČ PRAHOU – PŘES TŘI JEZY 2013

PROPOZICE ZÁVODU A VOLNÉHO SPLUTÍ

Termín závodu: sobota 28. září 2013

Pořadatel: Junák – svaz skautů a skautek ČR, středisko Dvojka Praha

Kontakt: www.3jezy.skauting.cz, 3jezy@email.cz, 603 965 184 (Jan Fischer – Hvězdář)

Trat': Vltava mezi ř. km 56,5 a 50,0 (délka 6,5 km). Start na levém břehu Vltavy na Stadionu vodních sportů na Císařské louce, cíl na levém břehu ostrova Štvanice pod Negrelliho viaduktem. Na trati jsou tři jezy s vorovými propustmi obtížnosti WWII. Pořadatelé si vyhrazují právo vyhlásit úpravu trati i stanovit způsob překonání obtížných míst.

Povinná výbava pro všechna plavidla: loď opatřená záchytnými oky z pevného materiálu (kov/lano) umožňující snadné připojení karabiny v případě záchrany, vyvazovací lano průměru min. 8 mm a délky min. 5 m připevněné k přídi lodi, loď zajištěná proti potopení, vylévačka. **Pro pramice a devítikánoe:** pevný vlnolam. **Pro kajaky a zavřené lodě:** nekontrolujeme vylévačku a vyvazovací lano. **Pro nafukovací a „samovylévací“ plavidla:** nekontrolujeme vylévačku a zajištění proti potopení.

Povinná výbava pro účastníky: plovací vesta musí být certifikovaná s potvrzením o shodě pro použití pro vodácký sport nebo vztlakem minimálně 60 N (zakázané jsou nafukovací a plněné pěnovým polystyrenem) a oblečení odpovídající počasí, mimoto pro kanoa a kajaky helma (včetně lodí ve volném splutí). Helmy jsou doporučeny pro všechny účastníky.

Účastníci: Organizovaní i neorganizovaní vodáci, dobří plavci, s potřebným vybavením, zdravotně způsobilí a ochotní se řídit těmito propozicemi. Za způsobilost posádky a vybavení odpovídá přihlašující a kormidelník. Účastníci jedou na vlastní nebezpečí.

Bezpečnost: Akce probíhá v plavební dráze za provozu, všichni účastníci jsou povinni dodržovat ustanovení Řádu plavební bezpečnosti (ŘPB). Posádky jsou povinny poskytnout pomoc osobě, jejíž život je ohrožen, i za cenu přerušení závodu. Lodě i posádky projdou před závodem namátkovou kontrolou stavu a úplnosti vybavení. Při nesplnění podmínek má pořadatel právo diskvalifikace i během závodu. Splutí propusti Staroměstského jezu je z bezpečnostních důvodů zakázáno posádkám, které před ním přijaly pomoc od záchranářů. Tyto posádky musí přenést loď u severního cípu Dětského ostrova a pod jez vyplout plavebním kanálem při respektování ŘPB – dávat přednost a nepřekážet ostatním plavidlům.

Kategorie: Zařazení posádky do kategorie je dáno věkem nejstaršího člena posádky (vyjma kormidelníka v kategoriích žactva) a přítomností osoby mužského pohlaví (včetně kormidelníka). Délka ok se do délky lodě nezapočítává. Kategorie bude otevřena, přihlásí-li se do 20. 9. alespoň 5 posádek ze 2 oddílů (v kategoriích kanoí a kajaků minimálně 5 posádek bez ohledu na oddíl). V opačném případě mohou startovat ve vyšší kategorii nebo v kategorii „Z“, „O“ nebo volném splutí.

P550 – třířadová loď vodních skautů: „Memoriál Hugo Sedláčka“ – dorost (ročníky narození 95 – 97), kluci (**R, roveři**) a holky (**F, rangers**), kormidelník narozen 95 – 97. Starší žactvo (ročníky narození 98 a mladší), kluci – „O pohár ředitele SPS“ (**S, skauti**) a holky (**G, skautky**), kormidelník nad 18 let. Mladší žactvo (ročníky narození 2002 a mladší), kormidelník nad 18 let (**B, vlčata, žabičky**). Podkategorie: muži/ženy. V závodních kategoriích P550 startují maximálně pětičlenné posádky.

Žáci OPEN: Žactvo (ročníky nar. 98 a mladší), kluci a holky dohromady, libovolná pramice, pěti až devítikánoe nebo raft, maximálně sedmičlenné posádky, kormidelník nad 18 let (**Z, Žáci OPEN**). Podkategorie: ženy; pramice do 530 cm/pramice do 550cm/raft.

Dospělí OPEN: Libovolná, maximálně sedmičlenná posádka, libovolná pramice, pěti až devítikánoe nebo raft (**O, dospělí OPEN**), kormidelník nad 18 let. Podkategorie: ženy; pramice do 500 cm/pramice do 530cm/raft.

Turistická kanoa: Dvoučlenná posádka (pouze nad 18 let) na turistické nebo slalomové kanoa o délce do 490 cm (**C2t, t. kanoa**). Podkategorie: ženy/mix; plast/nafukovací.

Rychlostní lodě: Libovolné jedno nebo dvoučlenné posádky na rychlostní kanoa (**C1r, C2r**) nebo kajaku (**K1r, K2r**). Podkategorie: ženy; do 18 let.

Sjezdové lodě: Libovolné jedno nebo dvoučlenné posádky na sjezdové kanoi (C1s, C2s) nebo kajaku (K1s, K2s).
 Podkategorie: ženy; do 18 let.

Pokyny pro závodníky

Startovné: 50 Kč za závodníka při přihlášení přes webový formulář do 20. 9., 60,- Kč za závodníka při podání přihlášky až na startu. Ve startovním je zahrnuto občerstvení v cíli.

Přihlášky: Přihlašování je možné přes webový formulář od 1. 9. do 20. 9. Upravovat podané přihlášky na webu je možné do 26. 9. Na startu dne 28. 9. se závodní posádky budou registrovat od 7:30 do 8:45 s poslední verzí přihlášky, kterou si **sami vytisknou** z webu (opravy tužkou jsou možné).

Start: Probíhá po kategoriích (při sloučení kategorií do jedné vlny v několika řadách). Pořadatelé si vyhrazují právo sloučit start několika kategorií. Z organizačních a bezpečnostních důvodů může být stanoven start intervalový nebo i jiný. Způsob startu bude oznámen při zahájení závodu.

Chování na trati: Závodící loď může změnit směr jízdy, jen když nepřekáží v jízdě lodí jedoucí za ní. Předjíždějící loď je vždy povinna vyhnout se lodi předjížděné. Předjížděná loď nesmí předjíždějící lodi bránit v jízdě. Není dovoleno nechat se vést plavidlem mimo závod. Posádky jsou povinny řídit se pokyny rozhodčích na startu, na trati i v cíli. Jakákoli cizí pomoc, včetně pomoci záchranářů a podání pádla, znamená diskvalifikaci posádky. Pokud se posádka diskvalifikuje, musí sundat startovní číslo. V případě, že posádka nedokončí závod, odpovídá kormidelník za její členy a za podání zprávy do cíle.

Cíl: Závodící loď dosáhne cíle, jakmile její před protne cílovou linii s úplnou posádkou na palubě. Cíl je pomyslná čára průzorem kolmo na závodní dráhu mezi bójkou na hladině a pravým břehem. Je označen cílovými praporky nebo bójkami. V cíli kormidelník odevzdá startovní číslo oproti poukázkám na občerstvení (vydává se do 13:30).

Maximální traťový čas: Pro všechny kategorie je 90 minut od startu. V případě překročení této doby je posádka automaticky diskvalifikována.

Námítky: Námítku podává písemně hlavnímu rozhodčímu kormidelník „poškozené“ posádky do 30 minut od vyvěšení výsledků dané posádky. Za podání námítky může být požadován vklad 50 Kč.

Ceny: Nejrychlejší posádka dorostenců na třídobé lodi vodních skautů P550, složená výhradně z členů jednoho skautského oddílu získá putovní cenu „Memoriál Hugo Sedláčka“. Vítězná posádka skautů na lodi P550 obdrží pohár ředitele Státní Plavební Správy. Vítězné posádky v hlavních kategoriích (P550) obdrží putovní ceny, všechny vítězné posádky kategorií dort, posádky na prvních třech místech a nejlepší posádky podkategorií diplomy.

Program závodu:

7:30 – 8:45	registrace závodníků na startu
9:00	výklad trati pro sjezdové a závodní lodě
9:30	výklad trati, zahájení závodu
9:50	start rychlostních a sjezdových lodí
10:00	start první závodní kategorie P550
12:30	vyhlášení výsledků sjezdových, rychlostních a turistických lodí v cíli závodu
13:30	konec výdeje občerstvení
13:30	vyhlášení výsledků kategorií pramic a Open v cíli závodu
15:00	uzavření prostoru cíle

Zajištění závodu: Pořadatel zajistí rozhodčí, záchranou službu na jezech, zdravotní službu, občerstvení v cíli, odvoz převlečení ze startu do cíle (pokud bude pro celou posádku či oddíl řádně sbaleno, označeno visačkou se jménem a domicilem kormidelníka a dodáno do 10:00 na určené místo u startu). Dopravu lodí na start i z cíle si zajišťují účastníci sami.

Důvody k diskvalifikaci (okamžitě po diskvalifikaci posádka sundá startovní číslo)

- Minutí cílové bójky pravobokem nebo nabourání do cílové bójky.
- Nerovnoměrné zajištění lodi proti potopení.
- Neuposlechnutí pokynů rozhodčích (např. nepovolený průjezd propustí).
- Nečitelnost startovního čísla: nebude-li posádka po celou dobu závodu viditelně označena startovním číslem. Číslo musí mít na jezích a v cíli přednostně pravý háček (ten také v propustech a cíli jako jediný číslo volá na rozhodčího).
- Technické nedostatky na lodi nebo vybavení závodníků v průběhu závodu.
- Přijetí jakékoliv cizí pomoci (i podání pádla), včetně pomoci záchranářů. Kdo doplave po převržení nebo zalití lodi na úroveň Střeleckého ostrova, respektive pod Karlův most, bude bez milosti zachráněn.

Signály rozhodčích na jezích

- **Rozhodčí stojí nebo sedí v křesílku** – Volný průjezd.
- **Rozhodčí něco volá a není mu rozumět** – Pravděpodobně není čitelné číslo vaší posádky, před průjezdem šlajсны je to nutné napravit a **jen** pravý háček zavolá své číslo.
- **Rozhodčí ukazuje žlutý praporek** – POZOR, pod šlajsnou se něco děje, průjezd povolen jen s náležitou opatrností.
- **Rozhodčí ukazuje červený praporek** – STOP, zakázaný vjezd do propusti, loď u Staroměstského a Helmovského jezu zastaví (i za cenu návratu) před nejbližší žlutou bójí v nadjezí, u Šítkovského jezu u povodní (severní) strany nejbližšího pilíře Jiráskova mostu. Loď se řadí do zástupu v pořadí, v jakém přijely. Po spuštění praporku vjíždí do propusti v tomto pořadí a s dostatečnými rozestupy. Čas čekání se od výsledného času neodečítá.

Pokyny pro volné splutí

Startující: Libovolná posádka na libovolném plavidle, splňující podmínky, mimo soutěž (V).

Startovné: pro volné splutí činí 30 Kč na osobu bez občerstvení a s památeční účastnickou nálepkou pro přihlášené přes web (registrace na místě je bez účastnické nálepky, registrační nálepkou dostane každá loď).

Registrace: Od 9:30 do 11:15 pro kategorii volné splutí v kempu Caravan Park.

Průjezd propustí: Je povolen pouze lodím se startovními čísly nebo registračními nálepkami. Posádky neoznačených lodí se vystavují postihu Říčního oddílu Policie ČR. Posádky všech lodí jsou povinny řídit se pokyny rozhodčích, nesmějí zůstat ani čekat v prostoru pod propustmi (především mezi Staroměstským jezem a Karlovým mostem) – komplikuje to záchranu.

Start: Od kempu Caravan Park v severní části Císařské louky.

Cíl: Parkoviště pod Hlávkovým mostem.

Program volného splutí

9:30 – 11:15	registrace účastníků volného splutí
11:05	1. výklad trati pro volné splutí
11:15	start první vlny volného splutí
11:30	2. výklad trati pro volné splutí
11:45	start druhé vlny volného splutí (10 min po ní vyrazí zavírací loď označená vlajkou)
12:30 – 13:30	uzavření propustí (po průjezdu zavírací lodí)
17:00	uzavření prostoru cíle volného splutí

Pokyny pro všechny účastníky

Parkování na startu: Na Císařské louce zastavujte v souladu s dopravním značením tak, aby ostatní mohli vyjíždět. Pro skládání lodí budou vyhrazeny jen některé části cesty a parkování bude možno jen v kempu Caravan Park v severní části ostrova za 50 Kč na den. Vozy, které na ostrově zůstanou déle než půl hodiny a nebudou mít potvrzení o zaplacení stání v kempu, budou na výjezdu platit 30 Kč za každou hodinu.

Parkování v cíli: Pro účastníky bude v registraci připravena povolenka pro bezplatné použití parkoviště na Štvanici pod Hlávkovým mostem. Autobusy musí do 6. 9. požádat pořadatele přes e-mail o zajištění zvláštního povolení k vjezdu na Štvanici. V prostoru cíle závodu je zakázán vjezd na trávníky a šíře zpevněné cesty neumožňuje parkování. Při registraci posádek lze vydat povolení k vjezdu do prostoru cíle pro rychlé naložení lodí závodníků vázané na SPZ vozů.

Ubytování: Pro účastníky akce je poskytována sleva 15% v Caravan Parku na Císařské louce. Více informací na <http://www.volny.cz/convoy/>.

Jízda na kánoi: Průměrná úspěšnost průjezdu propustí Staroměstského jezu bez cvaknutí je pro otevřené kánoe 3 z 10 lodí (průtok $50 \text{ m}^3 \text{ s}^{-1}$). Vysoké vlny a silné proudy pod tímto jezem vedou pořadatele k doporučení jízdy pouze na zavřené kánoe a pouze pro dospělé. Pokud se nepovažujete za zdatné vodáky, zvolte pro tuto trasu raději pramici nebo nafukovací loď.

Zvýšený vodní stav: Při průtoku nad $150 \text{ m}^3 \text{ s}^{-1}$ (Praha-Chuchle) mohou být propusti značně nebezpečné. Historie ukazuje, že průtok $50 \text{ m}^3 \text{ s}^{-1}$ odpovídá 5 %, $100 \text{ m}^3 \text{ s}^{-1}$ odpovídá 10 %, $235 \text{ m}^3 \text{ s}^{-1}$ odpovídá 50 % cvaknutých pramic. Je proto na místě před startem zkontrolovat průtok, zhodnotit připravenost lodí i posádky a zvážit účast v závodě.

Plovací vesty: Závodník nesmí z vesty vypadávat a vesta musí mít pevná ramínka, aby bylo možné za ně při záchraně vytáhnout závodníka z vody.

Kostýmy: Jakékoliv doplňky vybavení závodníků nesmí snižovat jejich schopnost sebezáchranu ani znečišťovat řeku (Zvažte možnost plavání v ledové vodě v beraních kožiších, dlouhých sukních, ověnění provázky a ozdobami).

Zajištění lodě proti potopení: Loď musí být zajištěna tak, aby se při potopení vznášela na vodě vodorovně (tj. pluje oběma konci na hladině) po neomezenou dobu. Žádný konec nesmí klesat pod hladinu. Při pochybnostech je posádka povinna ukázkově zatopit loď.

Vlnolam: Pevný, musí vydržet několikeré zalití vlnou (žádné igelity apod.). Pokud vlnolam během závodu nevydrží, může být posádka diskvalifikována.

Vyvazovací lano: Minimální tloušťka 8 mm, a to nejen kvůli odpovídající nosnosti (alespoň 10 kN), ale také z důvodu bezpečnosti záchranářů (tenké lano řeže do ruky). Výrazně se doporučuje lano plovoucí.

Vylévačka: Raději dvě, přivázané v lodi, např. menší kbelík, pro kánoe a kajaky i houba.

Užití motoru, plachet, tažení či tlačení jiným plavidlem: Překvapivě v žádné z kategorií tohoto kanoistického závodu není povoleno. (Vesla či elektrické pumpy jen pro volné splutí.) Pokud vás napadnou další méně tradiční způsoby pohonu, ptejte se ;-)

